

“मीठे बच्चे- तिमीलाई ज्ञानको सेक्रीन मिलेको छ। सेक्रीनको थोपा हो मनमनाभव, यही खुराक सबैलाई खुवाइराख।”

प्रश्न:- सच्चा-सच्चा खातिरी कुनचाहिँ हो? तिमीले सबैको कुनचाहिँ रूहानी खातिरी गर्नु छ?

उत्तर:- हरेकलाई बाबाको परिचय दिनु, यो नै सच्चा-सच्चा खातिरी हो। तिमीले श्रीमतमा सबैलाई खुशीको खुराक खुवाइराख। बेहदको बाबाद्वारा जीवन मुक्तिको खुराक जुन तिमीलाई मिलेको छ, त्यो सबैलाई दिँदै जाऊ। अतीन्द्रिय सुखमा रहेर सबैलाई ज्ञान योगको फस्टक्लास खुराक खुवाउनु, यो नै सबैभन्दा राम्रो रूहानी खातिरी हो।

ओम् शान्ति। ज्ञानको तेस्रो नेत्र दिनेवाला रूहानी बाबा बसेर रूहानी बच्चाहरूलाई सम्झाउनुहुन्छ। ज्ञानको तेस्रो नेत्र बाबा बाहेक अरू कसैले दिन सक्दैन। अहिले तिमी बच्चाहरूलाई ज्ञानको तेस्रो नेत्र मिलेको छ। अहिले तिमीलाई थाहा छ- यो पुरानो दुनियाँ बदलिनेवाला छ। बिचरा मनुष्यले जान्दैनन्- बदल्नेवाला को हो र कसरी बदल्नुहुन्छ किनकि उनीहरूलाई ज्ञानको तेस्रो नेत्र नै छैन तिमी बच्चाहरूलाई अहिले ज्ञानको तेस्रो नेत्र मिलेको छ जसद्वारा तिमीले सृष्टिको आदि मध्य अन्त्यलाई जानेका छौ। यो हो ज्ञानको सेक्रीन। सेक्रीनको एउटा थोपो पनि कति मीठो हुन्छ। ज्ञानको पनि एउटै अक्षर छ- मनमनाभव। सबैभन्दा कति मीठो हुनुहुन्छ। आफूलाई आत्मा सम्झिएर बाबालाई याद गर। बाबा शान्तिधाम र सुखधामको मार्ग बताइरहनु भएको छ। बाबा आउनु भएको छ- बच्चाहरूलाई स्वर्गको वर्सा दिन। त्यसैले बच्चाहरूलाई कति खुशी रहनु पर्छ। भनिन्छ पनि- खुशीजस्तो खुराक छैन। जो सदैव खुशी आनन्दमा रहन्छन् उनीहरूको लागि त्यो खुराक जस्तै हुन्छ। २१ जन्म आनन्दमा रहने यो शक्तिशाली खुराक हो। यो खुराक सदैव एक आपसमा खुवाइराख। एक आपसको यो राम्रो खातिरी गर्नु छ। यस्तो खातिरी अरू कुनै मनुष्यले मनुष्यको गर्न सक्दैन।

तिमी बच्चाहरू श्रीमतमा सबैको रूहानी खातिरी गछौं। सच्चा-सच्चा खातिरी पनि यो हो कसैलाई बाबाको परिचय दिनु। प्यारा बच्चाहरूले जान्दछन्- बेहदको बाबाद्वारा हामीलाई जीवन मुक्तिको खुराक मिल्छ। सत्ययुगमा भारतवर्ष जीवन मुक्ति थियो, पावन थियो। बाबा धेरै ठूलो उच्च खुराक दिनुहुन्छ, त्यसैले त गायन छ अतीन्द्रिय सुख सोध्नु छ भने गोप-गोपी सँग सोध। यो ज्ञान र योगको कति फस्ट क्लास आश्चर्यजनक खुराक हो र यो खुराक एउटै रूहानी सर्जनको पासमा छ र कसैलाई यस खुराकको थाहा नै थिएन। बाबा भन्नुहुन्छ- बच्चाहरू तिमीहरूको लागि हत्केलामा सौगात लिएर आएको छु। मुक्ति, जीवन मुक्तिको यो सौगात म सँग नै रहन्छ। कल्प-कल्प म नै आएर तिमीलाई दिन्छु। फेरि रावणले छिनेर लिन्छ। त्यसैले अहिले तिमी बच्चाहरूलाई कति खुशीको पारा चढिरहनु पर्छ। तिमीलाई थाहा छ- हाम्रो एउटै बाबा, शिक्षक र सच्चा-सच्चा सदगुरु हुनुहुन्छ जो हामीलाई साथ लिएर जानुहुन्छ। अति प्यारो बाबाबाट विश्वको बादशाही मिल्छ। यो कहाँ कम कुरा हो र? त्यसैले सदैव हर्षित रहनु पर्छ। ईश्वरीय विद्यार्थी जीवन सबैभन्दा राम्रो हो। यो अहिलेको नै गायन हो नि। फेरि नयाँ दुनियाँमा नै तिमीले सदैव खुशी मनाइरहन्छन्। दुनियाँले जान्दैन सच्चा-सच्चा खुशी कहिले मनाइन्छ। मनुष्यलाई त सत्ययुगको ज्ञान नै छैन। त्यसैले यहाँ नै मनाइरहन्छन्। तर यस पुरानो तमोप्रधान दुनियाँमा खुशी कहाँ आओस्। यहाँ त त्राहि-त्राहि गरिरहन्छन्। कति दुःखको दुनियाँ छ।

बाबाले तिमी बच्चाहरूलाई कति सहज मार्ग बताउनुहुन्छ। गृहस्थ व्यवहारमा रहँदा-रहँदै कमल फूलसमान रहनु छ। धन्धा आदि गर्दा-गर्दै पनि मलाई याद गरिराख। जसरी आसिक माशूक हुन्छन्। उनीहरूले त एक आपसमा याद गरिरहन्छन्। ऊ उसको आशिक, ऊ उसको माशूक हुन्छन्। यहाँ यो कुरा छैन, यहाँ त तिमी सबै एक माशूकका जन्म जन्मान्तर देखि आशिक भएर रहन्छौ। बाबा कहिल्यै तिमी आशिक बन्नुहुन्। तिमी उहाँ माशूक सँग मिल्नको लागि याद गर्दै आएका छौ। जब दुःख धेरै हुन्छ तब धेरै स्मरण गर्छौ। गायन पनि छ दुःखमा सबैले याद गर्छन्, सुखमा कसैले गर्दैनन्। यस समय बाबा पनि सर्वशक्तिमान् हुनुहुन्छ, भने माया पनि दिन प्रतिदिन सर्वशक्तिमान् तमोप्रधान हुँदै जान्छ त्यसैले अहिले बाबा भन्नुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू देही-अभिमानि बन। आफूलाई आत्मा सम्झिएर म बाबालाई याद गर र साथ-साथै दैवीगुण पनि धारण गर तिमी यस्तो (लक्ष्मी नारायण) जस्तो बन्छौ। यस पढाइमा मुख्य कुरा हो नै यादको। उच्चभन्दा उच्च बाबालाई धेरै प्यार, स्नेहले याद गर्नु पर्छ। उहाँ उच्चभन्दा उच्च बाबा नै नयाँ दुनियाँ स्थापना गर्नेवाला हुनुहुन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ— म आएको छु तिमी बच्चाहरूलाई विश्वको मालिक बनाउन त्यसैले अहिले मलाई याद गर्नु भने तिमी अनेक जन्मको पाप काटिन्छ। पतित-पावन बाबा भन्नुहुन्छ— तिमी धेरै पतित बनेका छौ त्यसैले अब तिमीले मलाई याद गर्नु भने तिमी पावन बनेर पावन दुनियाँको मालिक बन्छौ। पतित-पावन बाबालाई नै बोलाउँछौ नि। अहिले बाबा आउनुहुन्छ, त्यसैले अवश्य पावन बन्नु पर्छ। बाबा दुःखहर्ता, सुखकर्ता हुनुहुन्छ। वास्तवमा सत्ययुगमा पावन दुनियाँ थियो अनि सबै सुखी थिए। अहिले बाबा फेरि भन्नुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू! शान्तिधाम र सुखधामलाई याद गरिराख। अहिले हो संगमयुग। खिवैयाले तिमीलाई वारिबाट पारि लिएर जानुहुन्छ। नौका एउटा मात्र होइन, सारा दुनियाँ एउटा ठूलो जहाज जस्तै हो, तिनलाई पार लिएर जानुहुन्छ।

तिमी बच्चाहरूलाई कति खुशी हुनु पर्छ। तिमी लागि त सदैव खुशी नै खुशी छ। बेहदको बाबाले हामीलाई पढाइरहनु भएको छ। वाह! यो त कहिल्यै न सुनेको, नपढेको। भगवानुवाच— म तिमी रूहानी बच्चाहरूलाई राजयोग सिकाइरहेको छु, त्यसैले सम्पूर्ण रीतिले सिक्नु पर्छ। धारणा गर्नु पर्छ। राम्रो सँग पढ्नु पर्छ। पढाइमा नम्बरवार त सदैव हुन्छ नै। आफूलाई हेर्नु पर्छ— म उत्तम छु, मध्यम छु वा कनिष्ठ छु? बाबा भन्नुहुन्छ— आफूलाई हेर म उच्च पद पाउन लायक छु? रूहानी सेवा गर्छु? किनकि बाबा भन्नुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू सेवाधारी बन। अनुसरण गर म आएको छु सेवाको लागि। नित्य सेवा गर्छु त्यसैले नै त यो रथ लिएको छु। यिनको रथ बिरामी भयो भने पनि म यिनमा बसेर मुरली लेख्छु। मुखबाट बोल्न नसके पनि लेखेर दिन्छु, ताकि बच्चाहरूको लागि मुरली मिस नहोस्, त्यसैले म पनि सेवामा छु नि। यो हो रूहानी सेवा। तिमी पनि बाबाको सेवामा लाग। अन गड फादरली सर्विस। सारा विश्वको मालिक बाबा नै तिमीलाई विश्वको मालिक बनाउन आउनु भएको छ। जसले राम्रो पुरुषार्थ गर्छन् उनीहरूलाई महावीर भनिन्छ। देखिन्छ को महावीर हुन् जो बाबाको आज्ञामा चल्छन्। बाबाको आदेश छ— आफूलाई आत्मा सम्झिएर भाइ-भाइलाई हेर। यस शरीरलाई भुल। बाबाले पनि शरीरलाई देख्नुहुन्न। बाबा भन्नुहुन्छ— म आत्माहरूलाई देख्छु। बाँकी यो त ज्ञान हो— आत्मा शरीर विना बोल्न सक्दैन। म पनि यस शरीरमा आएको छु, लोन लिएको छु। शरीरको साथै आत्माले पढ्छ। बाबाको बैठक यहाँ छ। यो हो अकाल तख्त। आत्मा अकालमूर्त हो। आत्मा

कहिल्यै सानो ठूलो हुँदैन, शरीर सानो ठूलो हुन्छ। जति पनि आत्माहरू छन्, ती सबैको तख्त यो भुकुटीको बीचमा छ। शरीर त सबैको भिन्न-भिन्न हुन्छ। कसैको अकाल तख्त पुरुषको छ, कसैको अकाल तख्त स्त्रीको छ। कसैको अकाल तख्त बच्चाको छ। बाबा बसेर बच्चाहरूलाई रूहानी ड्रिल सिकाउनुहुन्छ। जब कोही सँग कुरा गर्छौं तब पहिले आफूलाई आत्मा सम्झ। म आत्मा फलानो भाइ सँग कुरा गर्छु। बाबाको सन्देश दिनु छ— बाबालाई याद गर। यादद्वारा नै खिया उत्रनु छ। सुनमा जब मिसावट पर्छ तब सुनको मूल्य कम हुन्छ। तिमी आत्माहरूमा पनि खिया परेपछि तिमी मूल्यहीन भएका छौ। अब फेरि पावन बन्नु छ। तिमी आत्माहरूलाई अब ज्ञानको तेस्रो नेत्र मिल्छ। त्यही नेत्रद्वारा आफ्नो भाइलाई हेर। भाइ-भाइलाई देखनाले कर्मेन्द्रिय कहिल्यै चञ्चल हुँदैनन्। राज्य-भाग्य लिनु छ, विश्वको मालिक बन्नु छ भने यो मेहनत गर। भाइ-भाइ सम्झिएर सबैलाई ज्ञान देऊ। फेरि यो बानी पक्का हुन्छ। तिमीहरू सच्चा-सच्चा सबै भाइ हौ। बाबा पनि माथिबाट आउनु भएको छ, तिमी पनि आएका छौ। बाबा बच्चाहरूसहित सेवा गरिरहनु भएको छ। सेवा गर्ने हिम्मत दिनुहुन्छ। हिम्मत मर्दा.... त्यसैले यो अभ्यास गर्नु छ... म आत्माले भाइलाई पढाउँछु। आत्माले पढ्छ नि। यसलाई आध्यात्मिक ज्ञान भनिन्छ। जुन रूहानी बाबाबाट मात्रै मिल्छ। संगममा नै बाबा आएर यो ज्ञान दिनुहुन्छ आफूलाई आत्मा सम्झ। तिमी नाङ्गै आएका थियौ फेरि यहाँ शरीर धारणा गरेर तिमीले ८४ जन्म पार्ट खेलेका छौ। अब फेरि वापस जानु छ त्यसैले आफूलाई आत्मा सम्झिएर भाइ-भाइको दृष्टिले देख्नु छ। यो मेहनत गर्नु छ। आफूले मेहनत गर्नु छ, अरूमा हाम्रो के जान्छ। चेरिटी बिगिन्स एट होम अर्थात् पहिले स्वयंलाई आत्मा सम्झिएर फेरि भाइलाई सम्झायौ भने राम्रो सँग तीर लाग्नेछ। यो धार भर्नु छ। मेहनत गर्नु भन्ने मात्रै उच्च फल पाउनेछौ। बाबा आउनु भएको छ नै फल दिनको लागि भने मेहनत गर्नु पर्‍यो नि। केही सहन पनि गर्नु पर्छ।

तिमीलाई कसैले उल्टो-सुल्टो कुरा बोल्थ्यौ भने तिमी चुप लाग। तिमी चुप लाग्यौ भने फेरि अर्काले के गर्छ। ताली दुई हातले बज्दछ। एउटाले मुखको ताली बजायो, अर्को चुप रह्यो भने ऊ आफैं चुप लाग्छ। तालीद्वारा ताली बज्नाले आवाज हुन जान्छ। बच्चाहरूले एक आपसमा कल्याण गर्नु छ। बाबा सम्झाउनुहुन्छ— बच्चाहरू सदैव खुशीमा रहन चाहन्छौ भने मनमनाभव। आफूलाई आत्मा सम्झिएर बाबालाई याद गर। भाइ (आत्मा) तर्फ देख। भाइलाई पनि यो ज्ञान देऊ। यो आदत परेपछि कहिल्यै विकारी दृष्टिले धोका दिँदैन। ज्ञानको तेस्रो नेत्रद्वारा तेस्रो नेत्रलाई हेर। बाबाले पनि तिमी आत्मालाई नै हेर्नुहुन्छ। कोसिस यो गर्नु छ— सदैव आत्मालाई नै हेरौं। शरीरलाई न देखियोस्। योग गराउँछौ भने पनि आफूलाई आत्मा सम्झिएर भाइलाई हेरिरहन्छौ भने सेवा राम्रो हुन्छ। बाबाले भन्नु भएको छ— भाइहरूलाई सम्झाऊ। सबै भाइहरूले बाबाबाट वर्सा लिन्छन्। यो रूहानी ज्ञान एकै पटक तिमी ब्राह्मण बच्चाहरूलाई मिल्छ। तिमी ब्राह्मण हौ फेरि देवता बन्नेवाला छौ। यस संगमयुगलाई कहाँ छोडिन्छ र, नत्र पार कसरी जान्छौ। दौडने कहाँ हो र? यो अचम्मको संगमयुग हो। त्यसैले बच्चाहरूलाई रूहानी यात्रामा रहने बानी बनाउनु पर्छ। तिमी नै फाइदाको कुरा हो। बाबाको शिक्षा भाइहरूलाई दिनु छ। बाबा भन्नुहुन्छ— म तिमी आत्माहरूलाई ज्ञान दिइरहेको छु। आत्मालाई नै देख्छु। मनुष्यले मनुष्य सँग कुरा गर्नु भन्ने उसले उसको मुखमा हेर्छ नि। तिमी आत्मा सँग कुरा गर्दा आत्मालाई नै हेर्नु छ। दिन त शरीरद्वारा ज्ञान दिए पनि यसमा शरीरको भान तोड्नु पर्छ। तिमी

आत्मा ले सम्झन्छ- परमात्मा बाबाले हामीलाई ज्ञान दिइरहनु भएको छ। बाबा पनि भन्नुहुन्छ- आत्माहरूलाई देख्छु, आत्मा ले पनि भन्छ- मैले परमात्मा बाबालाई देखिरहेको छु। उहाँबाट ज्ञान लिइरहेको छु। त्यसलाई भनिन्छ- आध्यात्मिक ज्ञानको लेन-देन, आत्माको आत्मासँग। आत्मामा नै ज्ञान छ। यो धारजस्तै हो। तिमी ज्ञानमा यो धार भरियो भने जसलाई सम्झाए पनि झट्ट तीर लाग्छ। बाबा भन्नुहुन्छ- अभ्यास गरेर हेर तीर लाग्छ कि लाग्दैन। यो नयाँ बानी बनाउनु छ भने फेरि शरीरको भान निस्कन्छ। मायाको तुफान कम आउँछन्। खराब संकल्प आउँदैनन्। क्रिमिनल आँखा पनि रहँदैन। हामी आत्मा ले ८४ को चक्र लगायौं। अब नाटक पूरा हुन्छ। अब बाबाको यादमा रहनु छ। यादद्वारा नै तमोप्रधानबाट सतोप्रधान बनेर सतोप्रधान दुनियाँको मालिक बन्छौ। कति सहज छ। बाबा जान्नुहुन्छ- बच्चाहरूलाई यो शिक्षा दिनु पनि मेरो पार्ट हो। कुनै नयाँ कुरा होइन। हरेक ५००० वर्षपछि मलाई आउनु पर्छ। म बाँधिएको छु, बच्चाहरूलाई बसेर सम्झाउँछु- प्यारा बच्चाहरू! रूहानी यादको यात्रामा रह्यौ भने अन्त्य मति सो गति हुनेछौ। यो अन्त्य समय हो नि। म एकलाई याद गर्नु भन्ने तिमी सद्गति हुन्छ। यादको यात्राको पिल्लर बलियो हुन्छ। यो देही-अभिमानि बन्ने शिक्षा एकै पटक तिमी बच्चाहरूलाई मिल्छ। कति आश्चर्यको ज्ञान छ। बाबा अनौठो हुनुहुन्छ भने बाबाको ज्ञान पनि अनौठो छ। यो कसैले बताउन सक्दैन। कहिल्यै कसैले बताउन सक्दैन। अब वापस जानु छ त्यसैले बाबा भन्नुहुन्छ प्यारा बच्चाहरू यो अभ्यास गर। आफूलाई आत्मा सम्झिएर आत्मालाई ज्ञान देऊ। तेस्रो नेत्रले भाइ-भाइलाई हेर्नु छ। यो नै धेरै मेहनत हो। अच्छा!

मीठे मीठे सिकिलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

- १) आत्मा भाइ-भाइलाई देख्ने अभ्यास गर। आफूलाई आत्मा सम्झिएर भाइ-भाइलाई ज्ञान देऊ। महावीर बनेर यस आज्ञालाई पालन गर्नु छ।
- २) तिमीलाई कसैले उल्टो-सुल्टो कुरा बोल्थो भने तिमी चुप लाग। ताली दुई हातले बज्छ, एउटाले मुखको ताली बजायो, अर्को चुप रह्यो भने ऊ आफैं चुप हुन्छ।

वरदान:- मनसा, वाचा र कर्मणा तीनै सेवाको खाता जम्मा गर्ने यज्ञ स्नेही भव

बापदादाको पासमा सबै बच्चाहरूको सेवाका तीन प्रकारका खाता जम्मा छन्। जो यज्ञ स्नेही छन् उनीहरू मनसा वाचा कर्मणा, तन मन र धन तीनै सेवामा सदा सहयोगी बन्छन्। हरेक खाताको १०० अंक छ। यदि कसैको वाचा सेवाको कम छ भने त्यसमा मनसा र कर्मणा प्रतिशत कम नहोस्। वाचा सेवा सहज छ तर मनसामा अटेन्सन दिने कुरा छ। कर्मणा केवल स्थूल सेवा मात्र होइन, संगठनमा सम्पर्क सम्बन्धमा आउनु- यो पनि कर्मको खातामा जम्मा हुन्छ।

स्लोगन:- आफूमाथि राज्य गर्नेवाला स्वराज्य अधिकारी बन, साथीहरूमाथि राज्य गर्नेवाला होइन।